

התורה והמצוות

בס"ד גליון ט' פרשת וישב ה'תשע"ט

מצורף מוסף 'מוח ולב' לכבוד ימי החנוכה

גליון שבעי לחניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

דרשתי קרבתי

מאמר בפנימיות הפרשה, משרשי הדברים עד לעובדא ולמעשה

הקושיות על הצדיקים

יוסף את דיבתם רעה אל אביהם' – מדוע עשה כן, וביותר, שהרי זה לא היה אמת אלא רק חשד.

ד. מדוע אהב יעקב את יוסף יותר מכל בניו (ומה שכתוב 'כי בן זקונים הוא לו' – שנוגד לעת זקנותו, הוא תמוה מאד כי כולם נולדו לעת זקנותו בזה אחר זה). ומה עניין הכתונת פסים.

ה. מה עניין ההלומות של יוסף, ומה מעם שכולם צריכים להשתחוות אליו? ובכל אופן – מדוע היה צריך לספר להם כל זה, והרי ידע שהם מקנאים בו, וזוה מעמיד אותו בסכנה.

ו. איך ייתכן שהאחים הקדושים רצו להרגו נפש, וכי הותר להם שפיכות דמים. וגם המכירה שמכרוהו – מי התיר להם.

נבאר תחילה בדרך הפשט, ולאחר מכן נבאר העניין בדרך הפנימיות.

ביאור הפשט

א. 'וישב יעקב' – הפסוק הראשון 'חוזר' לעניין יעקב, לאחר שהפסיק העניין בסיפור תולדות עשיו ושעיר ואלופיהם, ולכן חוזר ואומר 'וישב יעקב בארץ מגורי אביו' כאומר 'נחזור לראשונות', בכדי להמשיך ולבאר את תולדות יעקב (רש"י, רמב"ן). ומדגיש ואומר 'בארץ מגורי אביו בארץ כנען' לרמז על כך שעשיו ברח מקיום הגזירה שנאמר לאברהם 'כי גר יהיה זרעך', ויעקב בחר לקבל על עצמו הגזירה הזאת, ולכן נשאר גר בארץ כנען, וזוה השתלשל ההמשך שהוא סיפור הירידה למצרים (רמב"ן).

ב. 'אלה תולדות יעקב' – להרמב"ן הכוונה לתולדות ממש, וכוונת הכתוב הוא שתולדותיו הם יוסף ושאר השבטים המוזכרים להלן (וגם כל השבטים נפש המוזכרים בפרשת ויגש). ולרש"י הכוונה לתולדות חיים' דהיינו סיפור קורותיו. ולכן מוזכר מיד את יוסף, שזה גרם להמשך העניינים.

ג. 'והוא נער את בני בלחה' – לרש"י פירושו שהיה עושה מעשה נערות ולא נתבאר הטעם, והיה 'מקרב' את בני בלחה וזלפה מחמת שהשבטים היו מבזים אותם, והיה מביא את דיבתם רעה של בני הגבירות על כך שהיו מבזים את בני השפחות (ולפי זה תמוה מדוע שנאו אותו בני השפחות). ולהרמב"ן הוא להיפק, שבני השפחות היו מגדלים אותו מחמת שהיה נער, והיה מביא את דבתם רעה של בני השפחות לאביו, ולכן שנאו אותו. ושאר השבטים שנאו אותו מחמת קנאה.

ד. 'וישראל אהב את יוסף, כי בן זקונים הוא לו' – לרש"י שנוגד לו לעת זקנותו (והוא תמוה, כי כולם נולדו כך), ולהרמב"ן היה עומד אצלו בקביעות 'לשמשו' לעת זקנותו, ומטעם זה גם לא הלך לרעות את הצאן כשאר אחיו.

ה. קנאת השבטים וההלומות – קשה מאד להכין ולפרש בדרך הפשט, ובדברי רש"י והרמב"ן לא נמצא ביאור מפורש בזה. אך האוה"ה הקדוש בדבריו מרח הרבה לפרש הדברים, ותוכן דבריו בקיצור הוא הטעם שהוציא דיבתם רעה

בפרשה זו, פרשת וישב – מתחיל הכתוב לספר מעשה חייו של יוסף הצדיק, וממשיך בזה בכל הפרשיות דלהלן עד סיום חומש בראשית.

עניין זה הוא הפלא ופלא, כי עד עתה עסק הכתוב בסיפור חייהם של האבות הקדושים – שהם היסודות של עם ישראל, ומעשה אבות סימן לבנים' – ולכן היה מן הצורך להאריך בזה ולהרחיב בכל פרט מהייהם. אבל מה עניינו של יוסף הצדיק, שצריך כל כך להאריך בזה, ועוד באריכות גדולה כזאת יותר מכל אחד משלשת האבות.

אמנם הפרשיות הללו מוזכרים גם כן את המשך סיפור חייו של יעקב אבינו, וכן של שאר השבטים, וגם מספר את התגלגלות הירידה למצרים (בהקדמה לספר שמות שעוסק בעניינים גלות מצרים ויציאת מצרים). אבל אם מצד זה – היה אפשר לקצר מאד, וכל האריכות הגדולה אינה אלא מחמת העסק בעניין יוסף הצדיק, ודבר זה אומר דרשני.

מתוך מהלך הדברים הוזה עולה בבירור, שאף שבפשטות נראה כאילו יוסף הוא 'אחד' מתוך שנים עשר שבטים, שכולם כאחד משמשים כ'המשך' להאבות הקדושים – כל אחד בדרכו, אך האמת היא שיוסף הוא 'המיוחד' מתוך כל השבטים, ומשמש כעמוד יסודי מצד עצמו, וכ'הממשיך' העיקרי של האבות הקדושים. וכפי שאבן אנו מוצאים שיוסף נקרא בתואר 'צדיק' ונכנס לתוך הסדר הקדוש של ה'שבעה רועים', שהם: אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן, ודוד.

עניין זה בוודאי אומר דרשני, ואינו מובן לא במושכל ראשון ולא במושכל שני: מפני מה ומדוע זכה יוסף לכך, ובמה הוא שונה כל כך משאר אחיו. תמיהה זו התחילה כבר אצל השבטים הקדושים שבעצמם תמהו על כך, וסרכו להאמין בזה. ואם כן, העניין מעין ביאור.

מלבד המהלך הכללי (של כל הפרשיות העוסקים בעניין יוסף) שמעון ביאור כאמור, יש הרבה פרטים בהנהגתו של יוסף הצדיק לאורך מהלך הדברים – המעוררים תמיהה. ובסייעתא דשמיא במאמר דלהלן, ובמאמרים הבאים אי"ה נשתדל ללמוד את הסוגיא שלפנינו.

* * *

א. הפסוק הראשון של הפרשה 'וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען' – נראה מיותר (כי כבר נזכר בפרשה הקודם), ועל כל פנים אינו שייך לפרשה זאת ולכל ההמשך. והיה מן הראוי להתחיל מיד 'אלה תולדות יעקב'.

ב. הפסוק השני אף הוא תמוה 'אלה תולדות יעקב' – יוסף בן שבע עשרה שנה, מה עניין הרישא לסיפא – התחיל לספר 'תולדות יעקב', וקודם שסיים לפרט עובר תיכף ומיד לדבר על יוסף ועל חייו.

ג. הנהגתו של יוסף תמוהה מאד: א. 'והוא נער' – שהיה עושה מעשה נערות. ב. 'את בני בלחה ואת בני זלפה' – מה לו ולהם, ומדוע דווקא אתם. ג. 'ויבא

הוא מחמת שהיו לו כמה דברים שחשד בהם, ובאמת היו יכולים להתווכח עמו ולתקן העניין, אך מחמת שראו אהבתו של יעקב אליו – הבינו שאי אפשר לדבר בזה. והוא ניסה לפייסם דווקא על ידי שסיפר להם החלומות, אך בזה דווקא הגביר השנאה, וכפי שבאר כל זה בהרחבה בדבריו הקדושים [וגם מבאר המעם שרצו להורגו מטעם 'עד זומם']. וכוודאי שאחר כל זה נשארו הרבה תמיהות, ואין לנו אלא להביט מרחוק בגדולת השבטים, ולבטל שכלנו מתוך הבנה שאיננו מבינים.

ביאור הדרש

א. "וישב יעקב" – ביקש יעקב לישוב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף (רש"י). והיינו שהעולם הזה אינו מקום של 'ישיבה' ו'שלווה' – אלא של בירור.

ב. "אלה תולדות יעקב" – עיקר תולדותיו של יעקב הוא יוסף, שעל ידו עיקר הכח של יעקב לנצח את עשיו. ולכן אהב אותו יותר מכל בנו, וכל מה שארע ליעקב ארע ליוסף (רש"י). ובאור החיים הוסף שכל שאר השבטים נקראים על שמו 'בני יעקב ויוסף' – מחמת שהוא זן אותם בשני הרעב נמצא שכל קיומם הוא על ידו.

ג. "כי בן זקונים הוא לו" – היינו שראה בו מעם זקנים, והבין שהוא זה שראוי להמשיך אותו, ולכן מסר לו כל חכמתו (רש"י, רמב"ן).

ד. "כתונת פסים" – לרמוז על כל הצרות של יוסף. החלומות – היו לכאורה עניין של נבואה, והיה מוכרח לספר להם זאת (רמב"ן).

[בכל אלו יש עוד כמה הרחבות בדברי האור החיים הקדוש, וקשה להזכירם בקיצור, ראה דבריו הקדושים בפנים]

ביאור הפנימיות

בפנימיות העניין, מתבאר כאן עניין ההתקשרות לצדיק.

האבות הקדושים הם אלו שהעמידו את יסודות האמת בעולם, אבל בכדי להכניס את האמת הזאת בעולם, באופן שיהא שייך לכל אחד לחיות עם זה – ולא רק לאנשים מסוימים, או במצבים מסוימים – צריך את הכח של יוסף הצדיק.

ולשם כך מקדים הפסוק ואומר: "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען", כלומר יעקב אבינו המשיך את עבודת אבותיו לגייר גרים, ולהעמיד יסודות האמת בעולם. אבל "אלה תולדות יעקב – יוסף", כלומר, האפשרות והכח לעשות 'תולדות' ליעקב, שהאמת הזאת תישאר בעולם וכל אחד מורעו יוכל לחיות כך, הוא על ידי יוסף.

עניין זה התבאר בהרחבה בפרשת נח. שם נתבאר שיש מושג הנקרא 'צדיק', ואין עניינו רק שהוא יותר טוב מאחרים, אלא עיקר עניינו מהותו ותפקידו הוא לדאוג לכל אחד בפרט ולכל העולם בכלל – לבוא למקום הנכון, ולזכות לתיקון

השלם. וזהו מדת היסוד, שהוא מדתו של יוסף הצדיק – להיות "אחיד שמיא וארעא" [תרגום של הפסוק 'כי כל בשמים וארץ' שמוכב על מידת היסוד], היינו לחבר את השמים [שהוא האמת] עם הארץ [שהוא מקום הנסיון וההתמודדות]. כלומר, לחבר את כל העולם אל האמת.

* * *

והרי 'זה לעומת זה עשה אלוקים'. וכיון שהצדיק יש לו כח גדול כזה, לתקן את כל העולם בכלל וכל אחד בפרט. בהכרח שיהיה גם כח להיפך. והכח הזה הוא ה'התנגדות' על הצדיק. דהיינו הנסיון להמעיט את כוחו ולצמצם את השפעתו, אם על ידי זלזול בו, ואם על ידי הרחקתו באופן פיזי מיכולת ההשפעה שלו.

והוא עניין שמימי, שמוכרח להיות עליו הסתרה ויהי מה. ולכן אינו מוכרח להיות על ידי אנשים רשעים ובני בליעל [כמו קורח ועדתו], אלא יכול להיות אפילו על ידי צדיקים גדולים, שמשמים מסבכים שהם נופלים למעות, ומחמת המעות הם הולקים עליו, מבזים אותו ומרחיקים אנשים מעליו. ולכן, במקום הראשון בתורה שמתגלה עניין הצדיק, שהוא יוסף הצדיק – סיבב השם יתברך שדווקא השבטים הקדושים הם אלו שחלקו עליו, כדי להודיע שהוא 'גזירה'.

ומלבד עצם הגזירה, יש גם כמה עניינים בהנהגת הצדיק שמעורר עליו קושיות ותמיהות. כי בשונה מכל אדם שתפקידו להתנתק ככל האפשר מכל הרע שבעולם, ולהתקדם בכיוון עשיית הטוב והתעלות רוחנית; דווקא הצדיק מוכרח לעשות תנועה הפוכה – דהיינו להפנות את פניו לכיוון המקומות הנמוכים והאנשים הרחוקים, ולעשות כל מצדקי 'לתפוס' איתם קשר כדי לקרב אותם. ומכאן זה הוא נאלץ לעשות הנהגות שאדם מן השורה לא אמור לעשות את זה וכל שכן אדם גדול.

וכמו שכתוב על יוסף שהיה עושה מעשה נערות, וזאת כדי לקרב את בני השפחות שמרמו על האנשים הרחוקים, שאם לא יראו אותו עושה כך לא יתקרבו. כמו כן הוא צריך לעמוד ולהודיע על גדולתו ועל כוחו, שמצד אחד מביא לכך שמתפרסם בעולם שיש כזה כזה, ומצד שני גורם לרתיעה ממנו. וכמו אצל יוסף שעמד וסיפר את חלומותיו, ודווקא זה גרם לריחוק. ומלבד כל זה יש הנהגות של הצדיק שאין להם שום ביאור, רק בבחינת 'סוד ה' ליראיו', וגם זה גורם עליו ריחוק וקושיות, וכמו שהיה אצל יוסף שהיה מוציא דיבתם רעה, לכאורה ללא טעם.

והעולה מכל זה הוא שצריך לדעת שני דברים: א. אין דרך לשום אדם בעולם להגיע אל האמת האמיתית, ולאחוז בזה בכל כוחו ויהי מה, אלא על ידי כח הצדיק יסוד עולם, דהיינו על ידי ההתקרבות אליו וההתקשרות בו. ב. אותו צדיק שיש לו את הכח הזה – בהכרח שיהיו עליו קושיות ותמיהות, ובהכרח שיהיה עליו מחלוקת והסתרה. וצריך להיות חזק להפש את האמת, ולא להסתכל על כל זה, ודווקא אז [ובזכות העמידה בנסיון זה] יכולים להתקרב אליו, ודרכו אל האמת.

מסע לאומן

הרה"ח רבי שרגא זילברמן יצא א"ה למסע קצר לאומן ולקברי הצדיקים באוקראינה. המסע ייערך בע"ה מיום שני ט' בטבת בלילה. (המראה: 11:15). נחיתה בקייב, נסיעה לברדיטשוב. משם למעז'בוז'. משם לברסלב. ואז -אומן. חזור ביום רביעי (המראה 10:00 בבוקר). הדרכה לאורך הנסיעה. לינה וארוחה באומן. מחיר הנסיעה: \$535 (2000 ₪). המעוניין להצטרף לנסיעה מוזמן לפנות ל: 0533-150-100

השיעורים הקבועים לשבת וישב ולפרשת מקץ

יום	חודש כסלו	הדף היומי מסכת חולין	מסנה ברורה עמוד היומי ידרשו	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ה	העמוד היומי בזה"ק וזהו חדש
ז	כג	ד	חזרה	קיא:	ריא	לח.
א	כד	ה	שלו, ג-ד	קיב.	ריב	לח:
ב	כה	ו	שלה, א	קיג:	ריג	לט.
ג	כו	ז	שלה, ב	קיד.	ריד	לט:
ד	כז	ח	שלה, ג-ז	קיה:	רטו	מ.
ה	כח	ט	שלה, ח	קיד.	רטז	מ:
ו	כט	י	חזרה	קיד:	ריז	מא.

התורה הנלמדת בחברת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה א.

התורה הנלמדת: ליקוטי מוהר"ן, חלק א' תורה א'

השי"ת נם שנצחו המלחמה עד שהורה מלכות לישראל ובוזה נתעלה החן והחשיבות של ישראל.

נם המנורה

ה) ולא די בזה, אף נתווסף הנם הנורא של המנורה שלא היה בו לדלוק כי אם יום אחד ודלק שמונה ימים, שבוזה נתגלה החן והחשיבות של ישראל לפני השי"ת, כי כל עיקר הנם הזה היה רק להראות חביבותם של ישראל כמובא, כי באמת לא הוצרכו כלל לנם זה שהרי מומאה הותרה בציבור, אלא שעיקר הנם הזה היה כדי להראות חביבותם של ישראל, שהם עיקר החן והחשיבות האמיתי בעולם.

הדלקת נרות הנוכה

ו) ועל כן תקנו להדליק נר הנוכה בימים אלו שהוא בחי' הארת אור השכל אפילו בלילה, למטה מעשרה, משמאל, ברשות הרבים, שכל זה הוא בחינות מקום אחיזת הקליפות והסמ"א, ובהנוכה מאיר גם שם הארת הנר דקדושה, הארת השכל, ועי"ז רואים עוצם חסדי ד' ונפלאותיו עמנו ויכולים להודות ולהלל לשמו יתברך, כי עיקר מה שאין האדם מודה להשי"ת הוא מחמת עניין זה של הסתכלות היצונית וסתמיות שעיי"ז הוא נוטה לראות רק את הצרות ואינו רואה את עוצם החסדים שהשי"ת עושה עמו בכל עת ובכל רגע ממש, אבל בכח הארת אור הנוכה שמאיר אור השכל והפנימיות אף במקום אופל וחושך, עיי"ז נפתחים העיניים ורואים עוצם הניסים ונפלאות שעושה השי"ת עמנו עד אין סוף ועד אין תכלית, וע"כ ימים אלו הם ימי הלל והודאה.

הדלקת הנרות נותן כח להודות על כל הניסים

ז) ובוזה יתבאר מה שבעל הנסים לא מוזכר כלל נרות המנורה רק נם הנצחון, ולעומת זאת בהדלקת הנרות הוא לזכר נם המנורה ולא הוזכר בזה כלל נם הנצחון (לדעת רוב הפוסקים), כי באמת עיקר ההודאה וההלל הוא על כל החסדים שעושה השי"ת עמנו שכללותם הוא נם הנצחון שבוזה ראינו את עוצם החן והחשיבות של ישראל, ואין ההודאה דייקא על נם המנורה בפרטות, אלא שהדלקת נר הנוכה שהיא כנגד נם המנורה היא בחינת ההארת האור כדי שנוכל לראות את החסדים, כי הנרות הלו הם עצמם הכנעת קליפת יו"ן, והם מאירים את אור השכל והפנימיות אף במקום אופל וחושך, ועיי"ז יכולים במשך היום להודות ולהלל על כל הניסים והנפלאות שעושה השי"ת עמנו שזה בחי' נם הנצחון וכנ"ל.

ח' ימי הנוכה להמשיך בחי' החית

ה) וזהו בחינת "שמונת" ימי הנוכה, כי עיקר עניין החנוכה הוא להמשיך בחי' ה', שהוא בחי' השכל של כל דבר כמבואר בפנים, וע"כ הוא שמונה ימים דייקא, כי בימי החנוכה מאיר הארה נפלאה של עניין זה עיי' הדלקת הנרות וכנ"ל [וכן מבואר בכת"י מרבי יצחק סני נהור שנתגלה לאחרונה, שכותב דברים שקיבל מפי אליהו ששמונת ימי הנוכה ושמונת ימי מילה הם בחי' אחת, והיינו כי בשניהם ממשיכים בחי' ה'].

עבודת היום ||| פנינים על סדר סדר היום והתפילה והמועדים

ביאור עניין הנוכה עפ"י תורה זו

קליפת יו"ן – ההסתכלות בחיצוניות

א) הנה עיקר בחינת קליפת יו"ן הוא בחינת חכמת הטבע, שזה בחינת חכמת יו"ן שהוא המקור והשורש לכל הכפירה והאפיקורסות כידוע [וכמובא כמה פעמים בדברי מוהרנ"ת], ושורש עניין זה הוא ההסתכלות על כל דבר בעולם כמבט של חיצוניות, בבחינת "לא יחפוץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו" שזה עיקר בחינת היצר הרע וכמבואר בפנים, ועיי"ז באים לכפירה ואפיקורסות עיי' שתולים הכל בטבע ומקרה חס ושולם, שכל זה הוא בחינת קליפת יו"ן.

חושך – שהחשיכו עיניהם של ישראל

ב) וע"כ מובא שקליפת יו"ן נקראת "חושך" על שם "שהחשיכו עיניהם של ישראל", כי זה עיקר העניין של קליפת יו"ן "להחשיך עיניהם" של ישראל, היינו להחשיך את ההסתכלות האמיתית שהיא עיני החכמה, לראות ולהאמין שיש שכל ופנימיות בכל דבר, אבל קליפת יו"ן היא ההיפך מזה שמסתכלים על הכל כמבט של חיצוניות וטבע, וממילא הכל הוא כמצב של חושך, כי כל מה שאדם רואה וכל מה שעובר עליו, הכל הוא "סתם" כביכול, ובוודאי שבאופן כזה חיי האדם החושים ומרורים מאוד, כי רק כשיודע שיש בכל דבר שכל ופנימיות נפלא, והכל הוא גילוי אלקות, עיי"ז יש לו שמחה וחיות כי מי שיש לו אמונה חיוו חיים ולהיפך מי שאין לו אמונה כל חיוו הם מרים ממוות [וכמבואר באריכות בשיחות הר"ן סימן לב].

כתבו לכם על קרן השור אין לכם חלק באלקי ישראל

ג) וזה מה שאמרו 'כתבו לכם על קרן השור אין לכם חלק באלקי ישראל' "לכם" דייקא, כי עיקר עניינם הוא להטביע ולהשפיל את ה"חן והחשיבות של ישראל" ועל כן גזרו שיכתוב כל אחד על קרן השור [שבוזה חרשו וזה ראו כל היום] שאין לו חלק באלקי ישראל, היינו שלפי נפילותיו וירידותיו וכו' אין לו חלק באלקי ישראל, ושלא יחשוב שהשי"ת רוצה בו ויש לו נחת רוח ממנו, כי זה כל עיקר מהות קליפת יו"ן להסתכל על הכל כמבט חיצוני וסתמי, וממילא אם אדם נפל הרי הוא נפל ואין לו תקווה, כי רק עיי' ההסתכלות בשכל ובפנימיות יודע האדם שבאמת זה לטובה ואדרכא דייקא עיי"ז מתגדל כבודו יתברך יותר ויותר, ושאר כל הלימודים שמלמדים אותנו הצדיקי אמת שהם מכניעים קליפת יו"ן.

נם הנצחון

ד) ובאמת היה אז עת צרה גדולה לישראל כי כבוד ישראל הושפל מאוד, עד שנמצאו אז הרבה מתיוונים, מחמת שעיקר החן והחשיבות היה אצלם, וכבר כמעט כמעט נפלנו לטיט היון ואין מעמד עד שריחם עלינו השי"ת והעיר בלב מתתיהו ובניו לצאת ולהילחם להכניע קליפת יו"ן, ובאמת היה זה נם גדול מאוד שנמסרו גבורים ביד הלשים, עד שבדרך הטבע לא היה שום אופן שינצחו במלחמה זאת, אלא שהם חיזקו עצמם בדעתם וידעו שהחן והחשיבות האמיתי הוא רק של ישראל, ובוודאי יעזור להם השי"ת, ובזכות מסירות נפשם עשה

* * *

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע

מחלוקת השבטים על יוסף

הנה כל עניין מחלוקת השבטים עם יוסף הצדיק היה מחמת טענתם "המלך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו" שחלקו על מה שהיה נראה מדבריו כאילו כולם צריכים אליו, והם לא הכינו למה הם צריכים אליו, ופנימיות העניין כי

באמת בארץ ישראל אצל יעקב אבינו לא היה ניכר כ"כ הצורך של כולם לקבל מיוסף הצדיק, כי באמת יעקב הוא בחינת הארת השמש וכולם יכולים לקבל ממנו הארת השכל, וכפי שבאמת בירכם יעקב כחן, אבל אחר כך בעת שהתחיל הרעב וירדו למצרים, אז ראו כולם שבמצב זה הייבים כולם לקבל מיוסף הצדיק, כי יוסף הצדיק היה לו כח להאיר אור השכל גם במקום אופל

בכל דבר, וכמו שרואים שדייקא מכל עניין תמר שהיה נראה לכאן בחי' ירידה ליהודה, אבל באמת דייקא מזה נולד משיח, ויהודה עצמו הגיע לדרגתו השלימה כאן ע"י שאמר 'צדקה ממני', כי באמת יש שכל ופנימיות בכל דבר אפילו במקום אופל והושך.

עמידת יוסף בנסיון

וכמו כן יוסף הצדיק עיקר דרגתו היה דייקא ע"י שהסתכל בשכל של כל דבר אפילו במקום אופל והושך וכמבואר בפנים, וכמו שכתוב שהיה ד' עמו, ומובא במדרש דהיינו שכל הזמן היה שם ה' שגור בפיו, כי ראה בכל דבר אלקותו יתברך, ועי"ז עמד בנסיון, וזה מה שכתוב שדמות דיוקנו של אביו נדמה לו, היינו בחי' השכל של הדבר שזה בחי' יעקב אביו וע"י שהתבונן בזה עי"ז עמד בנסיון [כן מבואר בפרפראות].

בוחו של יוסף לפתור הלומות

ועל כן יוסף ידע לפתור הלומות, עד שפתר את הלומות שר המשקים והאופים, כי השינה היא בחי' הושך, שאז מסתלק מהאדם הדעת, אבל יוסף הצדיק ידע להסתכל בשכל שבכל דבר גם במקום אופל והושך, וע"כ זכה לידע הפנימיות והשכל שבבחי' החלומות, עד שידע לפתור הלומות בשלימות.

ההושך, שזה בחי' מצרים, ובחי' שנות הרעב, וזה עניין מיוחד שכולם צריכים לקבל דייקא מיוסף הצדיק, כפי שראו אח"כ שיוסף הוא המשביר לכל עם הארץ.

ואולי יתבאר בזה מה שמובא שבג' דברים היה מחלוקת בין השבטים ליוסף הצדיק, שיוסף הצדיק מען עליהם שהיו מבזים בני השפחות, ושאלו אבר מן החי ושהשודין על העריות, והאריכו לבאר שבוודאי לא היה כפשוטו ממש ה"ו, רק שהיה איזה מחלוקת ביניהם, ועפ"י הנ"ל יתבאר שזה גופא עניין המחלוקת, כי הם קבלו מיעקב דרך ההסתכלות בשכל של כל דבר באופן של אור ושמשי שאין הושך כלל וע"כ זולזלו בכני השפחות שהם רחוקים מאור השכל בשלימות, אבל יוסף הצדיק קירבם דייקא, כי ידע שעיקר השכל והפנימיות נמצא דייקא במקום החושך, שכולל גם את הרחוקים והירודים שהם בחי' בני השפחות, וכן מה שהיו חשודים על אבר מן החי ועל העריות שידוע לבאר דהיינו באופן שהיה רק חשש מראית העין, וי"א שהיה ביניהם מחלוקת אם דינם כישראל או כבני בנה ואכמ"ל, אבל יסוד העניין שלמענתם היה בזה היצר, אבל יוסף הצדיק התבונן שעכ"פ יש בזה שכל ופנימיות, ובעניין זה בוודאי אין מתקיים רצון השי"ת בשלימות ולכן אמר ליעקב שילמדם וידריכם בדרך ישרה בעניין זה.

עמידת יהודה בנסיון

ובהמשך הפרשה מבואר כל מה שהיה מעניין יהודה, ובוודאי אין איתנו יודע עד מה, אבל בכללות הרי אנו למדים מזה עניין זה עצמו שיש שכל ופנימיות

זכורות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חבורת חניכי הישיבות ב"ב	יום שני בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק קרית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קרית הרצוג	שיעור התחזקות	בכל ליל שבת מברכים	יום שני בערב	0548517128
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
בית שמש	חבורה ללימוד לקוטי מוה"ר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	תפילות \ שיעורים \ מלווה מלכה ועוד	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	שיעור מתה"ח ר' אשר זעליג מרגליות	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

קו 'המקורבים' - זוזיכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע א 077-31-40-331

שלוחה: 1	הודעות ועדכונים.
שלוחה: 2	לשמיעת הגליון הנפלא 'הקבצו'.
שלוחה: 3	לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים.
שלוחה: 4	1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשאת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחות 'הליכה עם תורה' - 'חבורת תמימי דרך'. 4 - למענה וייעוץ.
שלוחה: 5	סיפורי התקרבות וראיונות.
שלוחה: 6	1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן: 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שו"ת ברסלב. 415 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א ש"ש. 7 - הזוה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.
שלוחה: 7	1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חבורות ברחבי הארץ. 2 - להשאת הודעה לביקוש שיעור או חבורתא.
שלוחה: 8	1 - קוי תוכן נוספים (מרכזיית: ברסלב \ פנימיות התורה \ האמונה). 2 - שירי ברסלב. 3/4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון.
שלוחה: 9	1 - שידור חי.
שלוחה: 0	0 - הודעות קבועות ונחוצות.

נא לתרום להדפסת הגליון בעמדות 'קהילות' חפשו: עלמא דאורייתא' ותרמו!!

אחי היקר!

עד מתי נחכה למשיח ---
בשביל ללמוד זוהר ???
הגיע הזמן שבני ---
לימוד הזוהר מביא את המשיח !!!

כותב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו):
"ומשום שפעתיים ישךאל לקעם מעץ החיים,
שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות
ברחמים!!"

רכוש לך עוד היום את ספר הזוהר הקדוש עם הפירוש הנפלא 'מתוק מדבש' משלוח חינם עד הבית!
ניתן להזמין את כל ספרי בעל 'מתוק מדבש'.
ע"י נציג אישי: 054-848-73-17

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי התפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 וחשאיורו הודיעה בשלוחה: 72
או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך חס"ל יש להשאיר הודעה לאחור מכן בקו המקורבים ה"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושחיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות!

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל ה"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין תחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!